

νίκη νὰ ἀρνηθῶσι τὸν ἑλληνισμόν των; Ὁ,τι βλέπουσιν ἐν Ἀθήναις, τοῦτο πράττουσιν ἐκεῖ. Κόμματα ἐδῶ, κόμματα ἐκεῖ. Μισοπάτριδες ἐδῶ, μισοπάτριδες ἐκεῖ. Συμφέροντα ἐδῶ, συμφέροντα ἐκεῖ. Ἐμπρός! Ἀδελφοί ἐν κακουργίαις, ἀδελφοί ἐν ἀδιαφορίᾳ. Ἡ Ἑλλάς ἐμεγάλωτε· τὰ σύνορα κατέπεσαν· δὲν ὑπάρχει πλέον Πηνειός, δὲν ὑπάρχει Ὀλυμπος. Ἡ Μακεδονία εἶνε δική μας. Πρὶν τὴν κατακτῆταιμεν διὰ τῆς ἀρετῆς, τὴν κατεκτήσαμεν διὰ τῆς κακίας. Κατάκτησις καὶ κατὰκτησις.

Καὶ τῶρα ἡ εὐχή μας δὲν εἶνε νὰ ἐπαναστηθῶσι πάλιν τὰ σύνορα καὶ τὰ ὄρησθαι, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἐνώσεως ἐν τῷ κακουργεῖν, ἃς ἐνώθωμεν ἐν τῷ ἀνδραγαθεῖν. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε διαφορὰ μετὰ μὲν μεγάλων καὶ μικρῶν, θὰ νῦχόμεθα μὲ τὴν προσεχῆ ἀποχώρησιν τοῦ Τρικούπη πρωθυπουργοῦ νὰ ἔχωμεν καὶ τὴν προσεχῆ τοῦ Οἰκονόμου ἀπὸ Θεσσαλονίκης. Ἐσπούδασεν ἀρχαιολογίαν ἃς ἔλθῃ νὰ διορισθῇ ἐδῶ ἔφορος ἀρχαιοτήτων, ἃς ἔλθῃ νὰ τὸν περιφέρωμεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις μας ἀπὸ πρωίας μέχρι ἐσπέρας· ἀλλ' ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην ἃς φύγῃ. Τοῦ σκηνδαλοῦ ἐκλείποντος, θὰ συνεκλείψῃ ἡ εἰς. Καὶ μετὰ τοῦτο, ἃς λουθῶσιν εἰς ἀλμυρὰν πηγὴν δακρύων οἱ Θεσσαλονικεῖς ὅλοι, ἃς κύψωσιν ἅπαντες ἄμαρτωλοί, ἃς μελαγχολήσουσιν ὀλίγον συλλογίζόμενοι ποσάκις αὐτοὺς τοὺς τελευταίους μῆνας ἐμαχαίρωσαν τὴν πατρίδα, καὶ ἃς ριφθῶσι σοβαροὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐργασίαν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ ἐν Τριπόλει

Δεπτομέρειαι τῶν λυπηρῶν συμβάντων εἶνε αὗται:

Ὁ φονεὺς Μανέττας ὁ Βουινισιώτης, μὴ ἔχων συγγένειαν μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Μανέττα, ἐπίεζε τοὺς χωρικοὺς, ἕνα δὲ μάλιστα ἐσχάτως ἐκάκωσεν. Ἦτο διευθυντὴς οἰνοπνευματοπωλείου τὴν τέχνην, παλληκαρᾶς δὲ τὴν ἐπιστήμην, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Ζέγγελη. Ὁ κ. Ρεβελιώτης, καθὼ μέλλων Δήμαρχος, τῷ ἐξήτησε λόγον διὰ τὰς πιέσεις αὐτάς, οὗτος δὲ ἀντὶ ἀπαντήσεως ἀπεπειράθη νὰ τὸν ραβδοκοπήσῃ. Ὅτε κατασχὼν τὴν ράβδον ὁ Ρεβελιώτης, ἐπέτεθῃ κατ' αὐτοῦ διὰ μαχαίρας ὁ Μανέττας. Παρεμβάντων ὁμοῦ πολιτῶν, ἡ ἀπόπειρα ἐματαιώθη, ὁ δὲ ἐπιτεθεὶς συνελήφθη ὑπὸ τῆς περιπόλου, ἣτις ἐνῶ τὸν ὠδήγει εἰς τὴν Μοιραρχίαν, συναντῆθεῖσα καθ' ὁδὸν ὑπὸ τοῦ ὑπενωματάρχου Κάπου, τοῦ τὸν παρέδωκε, κατὰ διαταγὴν τοῦ. Μετ' ὀλίγα βήματα ὁ πιστὸς ὑπενωματάρχης τὸν ἀπολύει καὶ τοῦ δίδει τὴν μάχαιραν ὀπίσω, βεβαίως ἐνθαρρύνων αὐτὸν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπίθεσιν.

Ἡ ἐπίθεσις τὴν δευτέραν φορὰν ἐγένετο ὅχι ἐν τῇ πλατείᾳ, ὡς ἡ πρώτη, ἀλλ' ἐκεῖ που πλησίον, μετὰ παρέλευσιν ὥρων καὶ ἐξ ἐνέδρας. Καὶ πρῶτον ἐτραυμάτισεν αὐτὸν εἰς τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν διὰ νὰ τὸν θέσῃ ἐκτὸς μάχης, εἴτα εἰς τοὺς κροτάφους, τρίτον κτύπημα εἰς τὴν ὀσφύν, τέταρτον, τὸ καὶ καιριώτατον, εἰς τὴν ὠμοπλάτην. Δύο κλητῆρες ἠθέλησαν νὰ τὸν καταδιώξουν, ἀλλὰ παρεμβὰς ὁ χωροφύλαξ Ρεγγιέλος εἰμπόδισε τοὺς κλητῆρας καὶ ἠυκόλυνε τὴν ἀπόδρασίν του.

Τί δὲ ἐγένετο ὁ Κάπος, ὁ συνεργός, ὁ Ρεγγιέλος, ὁ φυγαδευτής; Γελάσατε. Ὑπεβλήθησαν εἰς φυλάκισιν δέκα ἡμερῶν ἴσως διότι ὁ Ζέγγελης δὲν ἐννοεῖ νὰ παραπεμφθοῦν ὡς κακουργήσαντες ὑπὸ τὴν σημαίαν του.

Τὰ πνεύματα ἔκτοτε ἐν Τριπόλει εἶνε ἐν ἐξάψει. Πλὴν

τοῦ ἐμπρησμοῦ τῆς *Λαρόζας* (οἰνοπνευματοπωλείου) τοῦ ἐνόχου ἀπειλοῦνται καὶ ἄλλα ἐργοστάσια καὶ οἰκίαι φίλων τοῦ αὐτοῦργου νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ πῦρ.

Ἐνεκα δὲ τοῦ τρυγητοῦ οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἐξω καὶ πολὺ πιθανὸν νὰ ἔχωμεν τρομερὰς ἀντεκδικήσεις τῶν φίλων τοῦ Ρεβελιώτου κατὰ τῶν φίλων τοῦ Ζέγγελα.

Πάντες εὐχονται τὴν διάσωσιν τοῦ ἀγαθοῦ Ρεβελιώτου, ὅστις μόνος εἶνε ἱκανὸς νὰ προλάβῃ πολλὰ δυστυχήματα.

Καὶ ἔχουσι δίκαιον παρὰ πολὺ δίκαιον. Καταργηθείσης τῆς διοικήσεως ἐπὶ Τρικούπη, οἱ πολῖται αὐτοδιοικοῦσι. Μετὰ τὸν τραυματισμὸν λοιπὸν ἐν Τριπόλει τοῦ δημάρχου Ρεβελιώτου ἐκδικιόμενοι οἱ συνδημόται αὐτοῦ ἐπυρπόλησαν τὸ ρακοποιεῖον τοῦ φονεῦς Γ. Μανέτα καὶ ἀπειλοῦσι νὰ πυρπολήσωσι καὶ τὴν οἰκίαν του. Ταῦτα κατὰ σημερινὸν τηλεγράφημα.

Θέλετε καὶ ἄλλο τεμαχίδιον τῆς στρατιωτικῆς μας εἰκόνας; Ἰδοὺ. Κατὰ τὴν μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σύμβασιν τοῦ Ἰουνίου 1881, ἡ Πρεβέζα δὲν πρέπει νὰ εἶνε ὠπλισμένη. Καὶ ὁμοῦ ἐνῶ χαίνουσιν ἐπ' αὐτῆς τηλεβόλα τῶν 8 (7 ὕφεκατ. τὸ ἡμέτερον Ἀκτιον (ἢ Ποῦντα) ἄοπλος. Θέλετε νὰ ἴδῃτε καὶ ἐν ράκος προξενικῆς εἰκόνας; Ὁ ἐν Πρεβέζῃ πρόξενός μας κ. Σουντιος οὕτε ἐκονοποίησεν ἀκόμη εἰς τὴν κυβερνήσιν του τὸν ὀπλισμὸν τῆς Πρεβέζης.

Κατὰ μῆνα Αὐγούστου ἀπέβισαν ἐν Ἀθήναις 162. Τὴν πλειοψηφίαν (36) ἐθέρισαν νόσοι τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος. Μετ' αὐτὴν ἔρχεται ἡ φθίσις τῶν πνευμόνων (11), ὁ μοιόδαμνος ὁ τιφοειδὴς πυρετός (11) καὶ ἄλλους ἄλλαι. Κατὰ τμήματα ἡ μεγαλειτέρα θνησιμότης παρετηρήθη εἰς τὸ 5' τμήμα. Φεύγετε ἀπ' αὐτοῦ.

Ἰπάρχουσι συστηματικοὶ ταραξίαι, συλλαμβανόμενοι ἐπὶ διαταράξει ἀπαξ, δις, πολλάκις. Οὗτοι, κύριε Διευθυντά, πρέπει νὰ μένουν ἀτιμώρητοι; Τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον τοῦ ἀναφέρει καθεὶς λίγα· ἡ δὲ Εἰσαγγελία τί κάμνει; Οὐδὲ λαμβάνει ὑπ' ὃ ἐν τὰς καταγγελίας τῶν ἀπειλουμένων. Οὕτω χθὲς ἐν τῇ ὁδῷ Σόλωνος τέσσαρες πέντε τοιοῦτοι ἐπέβαλλαν εἰς διευθυντὴν καφεναεῖου τινα· **νὰ τὸ κλείσῃ**, διότι ἔτσι ἤθελεν. Ὡστε ὁ κύριος Διευθυντής· ἔχει καὶ ἄλλους συνδιευθυντάς. Ἰπάρχει ἀστυνομία Κοσσονάκου καὶ ἀστυνομία τραμπούκων. Ἡ δευτέρα ἰσχυροτέρα τῆς πρώτης. Διότι οἱ κλητῆρες χθὲς ἀφ' οὗ συνελαβόν τοὺς ταραξίαις, εἴτα τοὺς ἄφρυσαν· ἐπανεληθόντων δὲ ἐκείνων, ἔσπαταν καρέγλας, ἀνεποδογύρισαν τραπέζια, καὶ ἠνάγκασαν τὸν καταστηματοῦρχον νὰ τὸ κλείσῃ. Βλέπετε, αὐτοὶ ἀγριώτεροι τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Μαγκούρηδων. Καὶ ὁ ταλαίπωρος καταστηματοῦρχος ἠναγκάσθη νὰ ὑποκύβῃ· ἀλλὰ τί ἔκαμεν; Ἐποτίσθη μιτὴ ὁκάν ροῦμι καὶ ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὸ ρεβόλβερ καὶ ἐπερίμενε νὰ ἔλθουν καὶ τρίτην φορὰν. Τί θὰ ἐγένετο ἂν ἐπανάηρχοντο; Φονικόν. Ποῖος θὰ ἦτο ὁ αἴτιος τοῦ φονικοῦ; Ὁ κ. Κοσσονάκος. Δὲν παραιτεῖται λοιπὸν καλλίτερα, τόσον ἀγαθὸς φίλος, ἀφ' οὗ δὲν ἔχει ἐξουσίαν, παρὰ νὰ γίνεταί αἰτιος δυστυχημάτων;

Ἐξεδόθη ἐκ τοῦ καλλιτεχνικωτάτου τυπογραφείου τῶν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν Περγῇ καὶ τὸ τέταρτον τεῦχος τῆς *Εφημερίδος τῆς Ἑταιρίας τῆς Ὑγίεινης*. Τὸ κυριώτερον καὶ

ἄθνηαίκευτερον ἄρθρον εἶνε τὸ περὶ τῆς διὰ πνευματικῆς ἀντλίας κενώσεως τῶν ἀποπάτων κατὰ τὸ σύστημα Βερλιέ-ρου, μετὰ τριῶν σχημάτων, ὅπερ καὶ συνιστῶμεν εἰς τὴν σύντονον μελέτην Νομάρχου, Δημάρχ. ἀστυνόμου καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἂν θέλωσι νὰ μὴ ἀνατρέφωται ἐν μολυσμα-τικαῖς ἀναθυμιάσεσι καὶ βαρεῖαις ὁσμαῖς.

Ἐλάβομεν ἐκ Κεφαλληνίας «Τὸ Στρατιώτην γαμβρόν» κωμωδίαν εἰς πράξεις τέσσαρας. Διὰ τὸ σημερινὸν φύλλον φιλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ τὸν ἐπίλογον τοῦ συγγραφέως, ἔχοντα οὕτω:

«Φίλοι Ἀναγνώσταί! Στερούμενος γραμμάτων γραφῆς τε καὶ ἀναγνώσεως καὶ πρώτην ἤδη φοράν παρουσιαζόμενος διὰ τοῦ τύπου σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσετε διὰ τὴν τὸλμη μου τούτην.—Ἡ παρούσα Κωμωδία (σατυρίζουσα τὴν σημερινὴν ἐποχὴν) ὑπαγορεύθη καὶ συνετάχθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Κοσμά Μοντεσάντου Καναλέτη καὶ ἐγράφη παρ' ἄλλου χρησιμεύσαντός μου ὡς γραφέας.»

Καὶ ὑποσχόμεθα μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν της νὰ σὰς τὴν παραστήσωμεν, ἐὰν τὴν εὖρωμεν ἀξίζουσαν ὅ,τι ἀξίζει ὁ ἐπίλογός της.

Δοὺς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις ὁ ἐκ Νιγρίτης τῆς Μακεδονίας φίλτατος Τοιάκας, τελειόφοιτος τοῦ ἐν Σέρραις Διδασκαλείου Μαρούλη, καὶ ἤδη συγγραφεὺς διδακτικῶν βιβλίων, νεωτεριστικωτάτου ῥυθμοῦ, διότι τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι, οἱ πλείστοι τῶν μαθητῶν τοῦ Μαρούλη ἀποβαίνουσι συγγραφεῖς ἀναμορφωτικοὶ τῆς Δημόδους Παιδείας, ὡς οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Βλοῦσος καὶ Ἀφίδης, ἐκδότης ὡραίας Γεωγραφίας νεωτάτου συστήματος, ἔτυχε τοῦ βαθμοῦ *Ματ καλῶς* καὶ ἤδη ἀνήκει εἰς τὴν χορίαν τῶν ἀκαδημαϊκῶν πολιτῶν. Συγχαίρομεν αὐτῷ καὶ τῷ κλεινῷ διδασκάλῳ

τοῦ Μαρούλη καὶ τὴν Μακεδονίαν ἐν γένει, γονιμοτάτην εἰς παραγωγὴν στεροῦ νοὸς νέων καὶ στερροτέρου χαρακτήρος ἀνδρῶν. Τὸ εἴπομεν πολλάκις ἐν πολλοῖς τὴν Μακεδονίαν ἐκλαμβάνομεν εἶδος Γερμανίας τοῦ ἐλληνισμοῦ.

Ἡ βασίλισσά μας καὶ πάλιν μᾶς δίδει ὡς εὐῶδες δεῖγμα τῆς χρυσῆς τῆς καρδιάς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη σχολεῖον τῶν ἀπόρων μαθητριῶν, ὅπερ συντηρεῖ ἰδίους ἐξόδοις καὶ ἐν ᾧ ὅχι μόνον διδάσκονται πτωχὰ κοράσια ἀλλὰ καὶ τρέφονται καὶ λαμβάνουσι καὶ φορέματα ὁμοίωμαρφα, τὰ ὅποια φοροῦν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διὰ νὰ μὴ φθείρουν τὰ ἴδικά των. Καὶ οὕτως ἡσυχῶς καὶ εὐαγγελικῶς ἐξασκεῖ τὴν ἐλεημοσύνην, ἣ ὅποια εἶναι τὸ περιληγμένον ἐπάγγελμά της.

Καθημέραν θὰ σὰς ἔχωμεν καὶ ἀπὸ ἐν φρικτόν. Τηλεγραφεῖ ἐξ Ἀρεουπόλεως ὁ Εὐστράτιος Σ. Πρατάκος, εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τί νομίζετε; «Ὅτι τὰ ἐκ τοῦ πρώτου γάμου τέκνα τοῦ ἀπεπειράθησαν τετράκις νὰ τὸν δολοφονήσουν, αὐτὸν καὶ τὴν δευτέραν σύζυγόν του, σκοπὸν ἔχοντες ἐπίσης νὰ διαρπάσουν καὶ τὴν περιουσίαν του καὶ νὰ τὸν ἀφίσουν εἰς τὰ κρύα ὅχι τοῦ λουτροῦ, ἀλλὰ τοῦ τάφου. Ἐπικαλεῖται δὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ κ. Τρικούπη ἵνα διασώσῃ τὴν πολύτιμον ζωὴν του.

Ἐπαύθη ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἀπὸ τῆς θέσεώς του Ἐφόρου τοῦ Νεκροταφείου ὁ διάσημος Ὅμηρος Κλάδος, μέγας ἐραστής τῶν νεκρῶν.

— Ἐν Λαυρίῳ προσεβλήθη ἐξ εὐλογίας ὁ ἐκ Κρήτης Ἐμμ. Ξηρὸς ἐργάτης· ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα.

10

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

10

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 574)

Καὶ ποῖος ἔξερει; ἴσως ἐπηκολούθει καὶ καμμία προσέγγις μετὰ τῶν. Καὶ θὰ ἔβλεπεν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν Κλαίρην του, τῆς ὁποίας τὸ εὐμειδὲς πρόσωπον δὲν τοῦ ἔφρουγέ ποτε ἀπὸ τὸ μυαλό. Θὰ τῆς ὠμίλει. Καὶ εἰς τὴν ἰδέαν αὐτὴν νέφος διήρχετο τοὺς ὀφθαλμούς του· τοῦ ἐφαίνετο ὅτι οἱ λόγοι θ' ἀπεπνίγοντο ἐντὸς τοῦ λάρυγγός του, καὶ ὅτι θὰ ἔμεινεν ἄφωνος ἐνώπιόν της, ὥσει νὰ ἐκεραυνοβολεῖτο ἀπὸ συγκίνησιν. Τότε θὰ ἐπήγαιεν εἰς καμμίαν σκοτεινὴν γωνίαν τῆς αἰθούσης καὶ ἀπ' ἐκεῖ θὰ τὴν παρετήρει

χωρὶς νὰ στεναχωρεῖται, θὰ ἐβυθίζετο εἰς τὸν θαυμασμόν του καὶ θὰ ἦτο εὐτυχής.

Εὐτυχής! Καὶ πῶς; Ποῦ θὰ τὸν ἔφερεν ὁ τρελλός του ἔρω; Τὸ πολὺ εἰς τὸ νὰ παραστῇ ὡς οἰκείος εἰς τὸν γάμον ἐκείνης, ἣν ἐλάτρευε μετὰ πάθους. Διότι ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ δούξ θὰ ἐπανήρχετο. Πῶς ἄνθρωπος ἀγαπώμενος ἀπὸ αὐτὴν τὴν γυναῖκα θὰ ἦτο τόσον τρελλός, ὥστε νὰ τὴν περιφρονήσῃ; Καὶ ἐὰν δὲν ἦτο ὁ δούξ, θὰ παρουσιάζετο ἄλλος μνηστήρ, λαμπροφορεμένος τις ἀριστοκράτης, ὅστις διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῶν με ἀνοικτὰς ἀγκάλας δὲν εἶχεν ἄλλο νὰ κάμῃ ἀπὸ τὸ νὰ φανῇ καὶ νὰ εἴπῃ τὸ ὄνομά του. Ἐνῷ αὐτὸς, ὁ χειρῶναξ, ὁ σιδηρουργός, θὰ ἀπεπέμπετο μὲ περιφρονητικὴν ψυχρότητα.

Καὶ εἰς τὴν σκέψιν ταύτην βαθεῖα μελαγχολία τὸν κατελάμβανε. Αἱ δυνάμεις του, ἔχαινοντο, ὡς ἂν νὰ ἐξετεντώθησαν αἰφνης τὰ νεῦρά του ὅλα. Δὲν ἔτρεχε πλέον πρὸς τὸν Πόντ-Ἀβέον, βαδίζων, ὡς μεγάλη ἔλαφος, κατὰ μῆκος τῶν δενδρστοιχιῶν τοῦ δάσους. Περιεπάτει μὲ μικρὰ βήματα, ἀποσπῶν μηχανικῶς φύλλα ἀπὸ τῶν κλάδων καὶ τρίβων αὐτὰ διὰ τῶν χειρῶν του. Τί δυστυχία ἦτο ἡ ἰδική του, νὰ μὴ ἔμπορῇ νὰ ἐλπίζῃ εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ ἰδεώδους τούτου πλάσματος! Καὶ συλλογισμένος ἐστάθη ὑποκάτω μιᾶς δρυός. Ὁρβίος, μὲ τὴν ράχιν ἐστηριγμένην ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου, ἔμεινεν ἐκεῖ σκεπτόμενος, μὲ πρόσωπον

— Ἀπόπειρα ἀπαγωγῆς χθές γυναικὸς ἀπὸ τὸ ἀπέναντι τῆς Καπνικαρέας ζυθοπωλείου ὑπὸ ἐνὸς πολίτου καὶ ἐνὸς χωροφύλακος· ἀντίστασις ζυθοπώλου· παρέμβασις λοχίου πυροβολικοῦ· τραυματισμὸς αὐτοῦ· σύλληψις δράστου.

— Ἀστυνομικὸν ζύγισμα ἄρτων χθές ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ· τριακόσιοι ἄρτοι ἐλλειπεῖς κατασχεθέντες ἐπάνω καὶ ἄλλοι τόσοι κάτω.

ΚΩΝΣΤ. ΡΕΒΕΛΙΩΤΗΣ

Ὁ δολοφονηθεὶς δήμαρχος ἐν τῷ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» τῆς χθὲς διαέλαλε δὲν ἦτο ὁ τῆς Τριπόλεως· ἦτο ὁ τῆς Μαντινείας.

Εἶναι ὁ Κωστῆς Ρεβελιώτης υἱὸς τοῦ γέρου τῶν Τσιπιαῶν ἀλλὰ δὲν ἀπέθανεν εὐτυχῶς, καὶ δὲν θὰ γράψωμεν νεκρολογία· ὑποχρεούμεθα νὰ εἰπώμεν δύο λέξεις περὶ τῶν αἰτίων τῆς στυγεράς κατ' αὐτοῦ ἀποπείρας, ὅπως τιμήσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὁ Κωστῆς Ρεβελιώτης διήκουσεν ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τὰ νομικά· ἀλλ' ἐδαρύνθη τὸ πολύμοχθον τοῦ δικηγόρου στάδιον οὐχὶ ἐκ φυγομαθείας, διότι δὲν ἦτο τοιοῦτος, ἀλλ' ἐξ ἔρωτος πρὸς τὸν ἀγροτικόν, τὸν ποιμενικόν, τὸν ἀπείριτον βίον καὶ ἐγένετο ποιμὴν προβάτων, καὶ ἴσως ἔφερεν εἰς τὸ σελάχιον καὶ φλογέραν!

Εἶχε περιουσίαν ὅση ἤρκει αὐτῷ νὰ μὴ στερῇται, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ὑπερφηανεύκται. Δὲν ἤρκεσθ' εἰς τὴν ποιμενικὴν. Ἐπεζήτησε τὸ κρήνισμα τοῦ πεπαλαιωμένου μεσοτοίχου, τὸ χωρίζον τὴν ἱκανότητα ἀπὸ τὴν διάκρισιν τῆς καταγωγῆς. Καὶ εὗρεθ' ἀντιμέτωπος τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκλογῇ! Καὶ ἐκάθισεν ὁ υἱὸς τοῦ ὑποψηφίου — καὶ ἰσοβίου — δημάρχου, Ρεβελιώτη, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀντιθέτου τοῦ πατρὸς τοῦ Τσιακοπούλου, καὶ μετεχειρίζετο

ὄλην του τὴν εὐγλωττίαν ὅπως πείσῃ τοὺς ἐκλογεῖς καὶ καταψηφίζοντες τὸν πατέρα του, ὑπερψηφίσωσι τὸν ἀντίπαλον!

Καὶ εἶπεν αὐτῷ πρῶτος ὁ ἀγαθὸς γέρον· «θὰ μετανόησες!»

Ὁ γέρον ἀπέτυχεν. Ἐν τούτοις, ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐφηρμόσθη τὸ «ὁ φίλων πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος.»

Μετενόησεν;

Οὐ βραδέως ὁ Ρεβελιώτης ἐξελέγη βουλευτῆς Μαντινείας. Δὲν διεκρίθη ὡς ρήτωρ. Ἦτον ἀφελὴς, διακριτικώτατος πρὸς τοὺς φίλους τοῦ ὑπουργοῦς, εἰλικρινέστατος καὶ εὐπροσήγορος πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συμπατριώτας· οὐδένα ἠπάτησεν, οὐδένα κατεδίδωξεν.

Ἡ περίοδος ἔληξε καὶ ἐγένετο ἰδιώτης.

Ἀλλ' ἐνῷ ὁ Ρεβελιώτης ἀπεμάκρυνεν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν πολιτικὴν, προσοικειούμενος τὰς αἰγὰς του, ἔτεροι ἱερόσυλοι καὶ ἄδικοι κατεδυνάστευσαν τοὺς συνδημότας του καὶ ἐξοχσαν οὗτοι πρὸς αὐτόν: «σῶσον τὰ κτήματά μας ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομεῖς!»

Καὶ ἰδοὺ εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ Ρεβελιώτης, συντρίβων τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ καὶ ἀναδεικνυόμενος δήμαρχος.

Καὶ προτοῦ ἔτι ἀναλάβῃ τὴν ἀρχὴν, ἐτρύπωσαν ὄλοι. Ἐμεινε ὅμως εἷς· οὗτος ἦτο ὁ Γεώργιος Μανέτας. Παχὺς, ὀλοστρόγγυλος ὡς βαρέλιον, περὶ μηδενὸς ἐτέρου σκεπτόμενος ἢ περὶ τοῦ χρήματος, καθίδρυσε μηχανὴν πνευματοποιίας παρὰ τὰς ἀμπέλους τῶν συνδημοτῶν τοῦ Ρεβελιώτου. Καὶ ἐφέρετο τὸ πρῶτον καλῶς καὶ ἐτιμάτο ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων· βραδύτερον ὅμως ἐπέκθη νὰ παχύνῃ τὸ βαλάντιόν του διὰ τῶν ἰδρώτων τῶν ἄλλων· ὁ Ρεβελιώτης τοῦ εἶπε: «ἦ φρόνιμα, ἦ... ἂν γίνω δήμαρχος νὰ φύγῃς».

Ὁ Μανέτας ἔπνεεν μένεα κατὰ τοῦ Ρεβελιώτη· δὲν ὑπέφερε τὸ αὐστηρὸν βλέμμα του. Προχθὲς εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Τριπόλεως ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ, ἡ ἀστυνομία τὸν συνέ-

ῶχρον καὶ μελαγχολικόν καὶ μὲ ὀφθαλμοὺς μουσκευμένους ἀπὸ σκληρὰν ἀδηνονίαν.

Ἐπανήρχετο διὰ τῆς μνήμης του εἰς ὅ,τι εἶχε πράξει ἐν τῇ ζωῇ του καὶ ἡρώτα τὸν ἑαυτόν του ἐὰν ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος δὲν τὸν καθίστα ἄξιον πάσης εὐτυχίας. Μετὰ λαμπρὰς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ σπουδὰς, ἐξῆλθε πρῶτος ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξέλεξε τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μεταλλείων. Μόλις ἐπροβιβάσθη, ὁ πόλεμος ἐξεράγη. Ἦτο τότε 22 ἐτῶν. Χωρὶς οὐδὲ ἅπαξ νὰ διστάσῃ, κατετάχθη ὡς ἐθελοντὴς καὶ ἀνεχώρησε μὲ ἐν τάγμα τῆς στρατιᾶς τοῦ Ρήνου. Παρέστη εἰς τὰς αἰματηρὰς καταστροφὰς τοῦ Φρεσχβίλλερ καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Σιαλὼν μὲ τὰ λείψανα τοῦ πρώτου σώματος τοῦ στρατοῦ. Ἐπειτα ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Σεδὰν καταστρεπτικὴν ἐφοδὸν καὶ τὸ ἐσπέρας τῆς μάχης συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἐφυλάσσετο ἀπὸ Πρώσους οὐλάνους. Ἀλλὰ δὲν ἦτο χαρακτῆρος νὰ ἀφῇσῃ νὰ τὸν συλλάβουν ἔτσι, καὶ ἔρπων ἐν τῷ σκότει ἐπωφεληθῇ τῆς νυκτὸς διὰ νὰ ὑπερβῇ τὰς γερμανικὰς ζώνας. Φθάσας εἰς τὴν Βελγικὴν δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν Αἰλλην καὶ ἀμέσως κατετάχθη εἰς ἐν τῶν νεοσχηματιζομένων ταγματῶν.

Ὁ πόλεμος ἐξηκολούθει. Εἶδε τὴν ἐπιβουλὴν ἐξαπλουμένην βραδέως καὶ ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς χώρας του, ὡς θανάσιμον γάγγραιναν. Διαπρέψας ὑπὸ τὸν στρατηγὸν φαιδερβ, συνεξεστράτευσεν μετ' αὐτοῦ πρὸς βορρᾶν. πληγωθεὶς εἰς τὸν ἄ-

γιον Κεντεῖνον, ἔμεινεν ἐπὶ ἐξ ἐβδομάδας εἰς τὸ νοσοκομεῖον, μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου καὶ ἐξηγέρθη τῆς μακροχρονίου νάρκης του διὰ νὰ φρυάξῃ, μανθάνων ὅτι οἱ Παρίσιοι εὐρίσκοντο εἰς χεῖρας τοῦ διευθυντηρίου.

Ἡ ἀνάρρωσις του τὸν εἶχεν ἐξαιρέσει τῆς λυπηρᾶς ὑποχρέωσης νὰ πολεμήσῃ κατὰ Γάλλων. Καὶ διηυθύνθη πρὸς τὴν πατρικὴν οἰκίαν ὑποφέρον μὲν ἀκόμη ἀπὸ τὴν πληγὴν του, ἀλλὰ φέρων καὶ τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς ἐπὶ τοῦ στήθους, ὅπερ ὁ ἴδιος στρατηγός του τῷ εἶχε φέρει εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Λύπη μεγαλειτέρα ὄλων, ὅσας ἐντὸς τόσῳ ὀλίγου διαστήματος ὑπέστη τὸν ἐπερίμενεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἢν εὗρεν πενθοῦσαν. Ἡ μήτηρ του εἶχεν ἀποθάνει ἀφίνουσα τὴν μόλιν ἐπταετῇ ἀδελφῇ του ἔρμῳ τῶν μητρικῶν περιποιήσεων. Ὁ κ. Δερβλάδ ἠγαγκασμένος νὰ φύγῃ, διότι αἱ πολυπληθεῖς ὑποθέσεις του ἀπῆλθον τὴν παρουσίαν του, εἶχεν ἀφήσει τὴν κόρην του μόνην ὑπὸ τὴν φύλαξιν ἀφωσιωμένων ὑπηρετῶν. Ἡ ἀφίξις τοῦ Φιλίππου ἐγένεεν αἰτία διπλασιασμοῦ τῶν δακρύων καὶ τῆς λύπης. Ἡ μικρὰ Σωσάνα προσεκολλήθη εἰς τὸν ἀδελφόν της μὲ τὴν σπασμωδικὴν ἀφοσίωσιν παιδίου ἐγκαταλελειμμένου εἰς τὴν ἀγριότητα τῆς ἀπομανώσεως. Συνεσφίγγετο πλησίον του, ὡς πτωχὸν καὶ ἀσθενὲς πλάσμα ζητοῦν στήριγμα καὶ βοήθειαν.

Ὁ Φίλιππος ἀπλοῦς καὶ εὐαίσθητος· τὴν καρδίαν ἐλάτρευεν αὐτὸ τὸ παιδί τὸ ἔχον τόσῃν ἀνάγκην ἀγάπης καὶ